

FVB-2/2011.
(FVB-24/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2011. február 15-én, kedden 9 órakor
a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Helyettesítési megbízást adott:</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztatás a magyar elnökség fogyasztóvédelmi prioritásairól</i>	5
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója</i>	5
<i>Képviselői hozzászólások</i>	9
<i>Civil szervezetek képviselőinek hozzászólásai</i>	9
<i>Dr. Kispál Edit</i>	10
<i>Dr. Horváth György</i>	10
<i>Dr. Eitmann Norbert</i>	11
<i>További kérdések</i>	12
<i>Egyebek</i>	15

Napirendi javaslat

1. Tájékoztatás a magyar elnökség fogyasztóvédelmi prioritásairól

Előadó: Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár, Nemzetgazdasági Minisztérium

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Simon Gábor (MSZP), a bizottság elnöke

Boldog István (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Tóth Csaba (MSZP)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Ertsey Katalin (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Szabó Zsolt (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)
Zsigó Róbert (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Szabó Imre (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Kispál Edit szóvivő (FEOSZ)
Dr. Horváth György elnök (FOE)
Dr. Eitmann Norbert elnök (KÖFE)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 9 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Köszönjük államtitkár úrnak az időben való érkezést és a toleranciát. Sajnos a vendégeink egy része még a beléptetés nehézségeivel küzd, úgyhogy előre jelzem, hogy menet közben fognak jönni civil szervezeti képviselők is és mások is, akik a bizottság állandó meghívottjai. Szegények ott állnak a beléptető kapunál, és többszöri kísérlet ellenére sem sikerült még bejutniuk. Talán a bizottsági ülés végére itt lesznek, úgyhogy aktívan tudnak részt venni az ülésen.

Jó reggelt kívánok! Köszöntöm a Fogyasztóvédelmi bizottság tagjait, és köszöntöm államtitkár urat, kollégáival. Köszönöm szépen, hogy ezt a rendkívülinek tűnő, ámde rendkívül fontos témát magában foglaló bizottsági ülést meg tudjuk tartani. A bizottság határozatképes. Kormánypárti oldalon és ellenzéki oldalon is képviseltetik magukat a frakciók.

Az előzetesen kiküldött napirendünknek megfelelően fogjuk a mai bizottsági ülésünket megtartani, amelynek középpontjában egy tájékoztatóval egybekötött konzultáció van, amelyet dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár úr fog tartani, a magyar elnökség fogyasztóvédelmi prioritásaival kapcsolatban. És van egy egyebek napirendünk is, ahol minden más hasznos információt megpróbálunk egymás számára elérhetővé tenni.

Amennyiben a bizottság tagjai egyetértenek a napirenddel, akkor azt kérem, hogy ezt egy szavazással erősítsük meg. Aki egyetért a napirenddel, kérem, szavazza meg. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen a bizottság döntését. Egyhangúlag elfogadtuk a mai napirendünket, nincs akadálya annak, hogy a napirend tárgyalásához hozzákezdjünk, amelynek keretében először államtitkár urat fogom megkérni, hogy tartson egy bevezető tájékoztatót, majd azt követően a bizottság tagjainak van lehetősége, hogy kérdésekkel és megjegyzésekkel a vitában részt vegyenek.

Tájékoztató a magyar elnökség fogyasztóvédelmi prioritásairól

Tudom azt, hogy tíz órától a parlament plenáris ülésén az alkotmány szerepel, ezért úgy tervezzük, hogy legyen még egy 6-8 perc a bizottság tagjainak, hogy a tízórás napirendre átérjenek. Ezt is figyelembe véve, kérem államtitkár urat, hogy tartsa meg a tájékoztatóját. Parancsoljon, öné a szó.

Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon köszönöm a meghívást, amiben a fogyasztóvédelmi prioritásainkról szólnék majd néhány szót. Előrebocsátanám egyébként, hogy annyi tapasztalattal már rendelkezem, hogy mik a prioritásaink, de hogy mit sikerült elérni az uniós elnökség után, azt fél évvel azután fogjuk megtudni. Tehát azért ennél sokkal gyorsabban alakulnak mind az unión belül, mind pedig az elnökség menetében az események, tehát körülbelül fél-egy év múlva lehet azt mondani, hogy ezek voltak a prioritásaink, mert annál sokkal gyorsabban viszi előre az élet magát.

Több alkalommal is lehetőségem volt ezekről a prioritásokról beszélni. Legutóbb az Európai Parlament három bizottságában, az egyik az Internal Market and Consumer Protection, van ugyanúgy a jogi és még ezen kívül az ipari szekcióban. Mind a három esetben az a megtiszteltetés ért, hogy a versenyképességi tanácsot elnöklöm ebben az időszakban, ami négy nagy területet fog át. A belső piacot, a kutatás-fejlesztést, az ipart és az úrpolitikát.

Az a szerencsés helyzet egyébként, hogy míg más országokban egy miniszter visz egy-egy ilyen területet, addig Magyarországon egy karcsú kormányzás keretében, és az erőforrások takarékosága keretében egy embernek kéne átlátni ezt az egész területet, ami összességében nem szerény, 57 dossziét foglal magában. És számomra az egyik legnagyobb kihívás az egyébként, hogy háromszor 26 miniszter arcát, nevét kellene megjegyeznem, ami nem egy olyan egyszerű dolog, de próbálok igyekezni.

Az egész elnökségi tevékenységre – és ez vonatkozik persze a fogyasztóvédelmi vonatkozásokra is – két alapvető elvet tűztem ki magamnak, amit – úgy látom, hogy – a tanácsban a miniszter kollégák is osztanak.

Az egyik az, hogy tegyük olcsóbbá az üzletet. Tehát minden olyan lépés, ami az üzleti tranzakciókat egyszerűbbé, olcsóbbá teszi Európában, az támogatandó és előrevendő. Az a feladatunk igazából, hogy elhárítsuk azokat az akadályokat, amelyek a vállalkozók előtt állnak, azokat a szabályozási akadályokat. Nem arról van szó, hogy még több szabályozást hozzunk létre, pontosan arról szól a történet, hogy kevesebb szabályozás legyen.

Legutóbb a David Cameron, azt hiszem, még Davosban fogalmazta meg, hogy fogalmazzunk meg egy olyan rendszert, hogy egy szabályt, ha behozunk, akkor egyet kiviszünk, tehát minimum null szaldóra kijövünk. Én úgy gondolom, hogy ennél többet is kell tennünk, tehát mindazokat a szabályokat, amik a vállalkozásokat nehezkesse teszik, azoktól meg kell szabadulni.

Ennek több oka is van egyébként. Ha megnézzük egész Európa gazdaságát, hogy hol lehet egyáltalán valamit tenni, akkor nagyon jól látható, hogy egyik oldalról persze egy komoly fiskális stabilizáció zajlik, a tegnapi legfrissebb hír ezzel az 500 milliárdos tartalékkal, a másik oldalról viszont nincs semmilyen olyan lehetőség, amivel az ország vagy akár Európa valamilyen nagy növekedést stimuláló csomagot indíthatna. Amit tudunk tenni, az az, hogy a vállalkozókat hozzuk kedvezőbb helyzetbe, megszabadítjuk őket azoktól a felesleges előírásoktól, amiktől szenvednek. Ez az egyik fontos elvem.

Ezen a területen egyébként a versenyképességi tanácshoz tartozva három nagy terület van, ahol szeretnénk előrehaladást elérni. Az egyik a belső piaci akta, ha úgy tetszik, annak újraszabályozása. Ez is közel 50 javaslatot foglal magában. Ennek van egy konzultációs időszaka, amely február végén fejeződik be, aminek a múlt héten volt egy nagy záró eseménye, ahol Barnier biztossal és a Malcolm Harbourral, aki érkezik majd egyébként a jövő héten, az IMCO elnöke, közösen zártuk le ezt a konzultációs időszakot, aminek egyik következménye az, hogyha minden sikerült, akkor májusban ebből az 50-ből kiválasztható az a 10-15, Barosso úr szerint 10-12, tehát a kompromisszumos javaslat valószínűleg 11, azt a dossziécsomagot, amivel majd tovább lehet menni a másik félévben.

Szeretnénk előrevinni szintén – ha maradunk még itt ennél az elvnel –, hogy a vállalkozások számára egyszerűbbé tegyük az életet, a közösségi szabadalom ügyében. Az a gyanúm egyébként, hogy a magyar elnökség az egyik legnagyobb sikerére készül, de nem akarom elkiabálni egyébként. A tegnapi legfrissebb esemény az, hogy az ifjúsági tanácsban is továbbment, illetve ott előkészítették azt, hogy március 10-re a versenyképességi tanácshoz érjen, és egy olyan dossziét sikerült megoldani – ha minden igaz -, amivel 49 éve kínlódik az Európai Unió, és mindez a magyar elnökség alatt.

A harmadik, amiben próbálunk előrehaladást elérni, az pedig az európai zártkörű részvénytársaság. Itt néhány tagállam álláspontja viszonylag merev, de azért látunk bizonyos flexibilitást is, tehát bizonyos előrehaladást. A másik alapvető elv, amit én megfogalmaztam magamnak a versenyképességi tanácshoz, az pedig – nyilván logikusan következik -, hogy a belső piac akkor lehet igazán sikeres, hogyha a belső piacon lévő fragmentációt vagy annak széttöredezését megakadályozzuk és a mobilitást pedig erősítjük. Tehát minden olyan lépés, ami a piac széttöredezését megakadályozza, azt mi támogatónak tartjuk.

Most nem akarok belemenni mindenek a közgazdasági háttérébe, de azért Adam Smith óta ismerjük, hogy a munkamegosztás mindenfajta termelékenység alapja. De azt is ismerjük tőle egyébként, hogy a munkamegosztásnak egyetlen egy nagy határa van: a piac mérete. Vagyis, hogyha itt van egy európai piac, ahol 500 millió fogyasztó van, 127 millió foglalkoztatott és 22 millió vállalkozás, akkor nyilvánvaló, hogy egy egységes piacra termelve egységes szabályok szerint ennek megvannak a maga gazdasági előnyei. Hogyha ez a piac széttöredezett, akár nemzeti keretek között, ennek megvannak a maga hátrányai. A piac széttöredezésének egyébként nagyon sok hátránya van. Nem csupán az, hogy nem lehet kihasználni a méretgazdaságosságból származó előnyöket, de nyilvánvalóan egy egységes piac hozzájárul a foglalkoztatás növekedéséhez, a befektetések növekedéséhez, az egységes piac megakadályozhatja azt, hogy túlzott piaci koncentrációk jöjjenek létre.

Itt szintén három téma van, amivel a versenyképességi tanácsban nagy lépéseket szeretnénk elérni. Az egyik a szolgáltatási direktíva, a másik a szabványok kérdése, a harmadik – most térnék rá – a fogyasztóvédelmi direktíva.

A fogyasztóvédelmi direktívánál az elnökségnek az alapvető célkitűzése, hogy lehetőség szerint egy első olvasatban tudja elfogadni a tanács a direktívát. Itt egy két és fél éves folyamatról van szó. Tehát egy két és fél éves folyamatról van szó, tehát két és fél éve tárgyalják a fogyasztói jogokkal kapcsolatos direktívát. Esély van egy első olvasatra, illetve van egy esély egy második olvasatra is. Tehát a parlamenti vitában legalábbis mi hangsúlyoztuk, a magyar álláspontokban szeretnénk egy első olvasatot elérni, ahol magának a fogyasztóvédelmi jogokkal kapcsolatos direktívának a raportőre, Andreas Schwab, ő ígérte, hogy ezt ő szeretné keresztül vinni, csak ott is pártok vannak, ami egy parlamentben végül is egy elfogadható dolog, és az egyik párt, amelyik a paletta bal oldalán van, ő szeretne kétszeri olvasatot. Most valahol ott tartunk, hogy valószínűleg az első olvasat sikerül és a második pedig valamilyen gyorsított menetben zajlik.

Most miről is szól ez a fogyasztók szerződéses jogaival kapcsolatos irányelv? Itt gyakorlatilag három nagy kérdés van: a fogyasztók információhoz való jogáról, az elállási jog gyakorlásának feltételeiről, valamint a tisztességtelen szerződési feltételek meghatározásáról. A jelenleg hatályos szabályok minimumharmonizációs elvet követnek, vagyis a tagállamok számára jelentős eltérést adnak. Itt egy minimumot határoz meg az Európai Unió. Ettől az országok erősebb fogyasztóvédelmi szabályokat léptethetnek életbe.

Ez az új keretirányelv, amivel két és fél éve foglalkozik mind a tanács, mind pedig a parlament, az a teljes harmonizáció oldaláról közelíti meg a kérdést. Vagyis nem születhet eltérő nemzeti jogszabály. Az a tapasztalat, hogy ez a minimumharmonizáció egy nagyon jó alap arra, hogy valamilyen megállapodás jöjjön létre az országok között, lévén 27 ország között kell egyezségekre jutni. Ugyanakkor látható, hogy az eredménye az, hogy egy alapsztenderd fölött rendkívül nagy a fogyasztói jogokat tekintve az ingadozás, ezért a jelenlegi tervezet arra törekszik, hogy egy teljes harmonizáció legyen. Nagy valószínűséggel egyébként a végleges variáció egyfajta kombináció lesz, egy minimum és egy teljes harmonizáció között.

A javaslat négy irányelv szabályait foglalja magában. Az egyik a tisztességtelen kikötésekről szóló irányelv, a másik az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekről szóló irányelv, a harmadik a távollévők között lévő szerződésekről szóló irányelv, és a negyedik a jótállásról szóló irányelv, amelyeket, ahogy említettem, 2008 októbere óta, tehát két és fél éve tárgyalja a tanácsi munkacsoport. A teljes harmonizációs megközelítést kezdettől vitatja jó néhány ország, köztük Spanyolország, Franciaország, Portugália például, és a teljes harmonizáció szükségessége mellett érvel az országok nagyobb része, többek között Magyarország is.

Maga, a fogyasztói jogokkal kapcsolatos direktíva öt fejezetből áll, az első fejezet a definíciókat tartalmazza, a másik a fogyasztók tájékoztatása a távolban kötött szerződésekkel

kapcsolatban, az üzlethelyiségen kívüli szerződések tekintetében, és egy igazán érdekes majd a negyedik és az ötödik fejezet, amely az adásvételi szerződésekkel foglalkozik, valamint a tisztességtelen kikötések listájával. Ez a negyedik-ötödik azért fontos, mert a tanács végül is bölcsességében úgy döntött, hogy nem tudnak egyezsége jutni, ezért a negyed-ötödik fejezetet kiszedték most már ebből a consumer right direktívából, aminek az a következménye, hogy a parlament ezt nagyon sajnálja. Tehát, ha megérkezik a jövő héten az infó, akkor Malcolm Harbournak a többiek ezt el fogják panasolni, hogy bizony-bizony, a negyedik és az ötödik fejezetet kiszedték ebből a csomagból. Viszont az országok között, a tanácson belül nem sikerült olyan megállapodást elérni, amivel előre lehetett volna jutni, ezért ilyenkor az európai szinten is az a megoldás kerül elő, hogy akkor abban jussunk előre, amiben meg tudunk egyezni, és majd utána próbálunk továbbhaladni.

Tehát a negyedik és az ötödik fejezet, ahogy említettem, törlésre került, így gyakorlatilag ez a fogyasztói jogokkal kapcsolatos direktíva a távollévők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekre vonatkozó. És ott is javarészt a fogyasztók tájékoztatásával, elállási jogával összefüggő követelményeket fedi át. Ahol, ahogy említettem, egy első olvasati megállapodás nagy valószínűséggel nem jöhet létre a magyar elnökség idején. A kétszeri olvasat ellen egy picit még tiltakozunk, de majd meglátjuk, hogy mi történik. Elképzelhető, hogy májusban, a májusi versenyképességi tanács ülésén, amelyik május 30-31-én lesz, akkorra azért valamilyen megoldásra azért el tudunk jutni.

Van még két pont, ami a fogyasztóvédelem terén valamennyi előrelépést biztosít. Az egyik a fogyasztóvédelmi hatóságok közötti együttműködésről szóló rendelet. Itt gyakorlatilag egyébként egy hozzáigazítás történik, a már meglévő együttműködésről szóló rendeletnek a jelenlegi viszonyokhoz – ha úgy tetszik – aktualizálása. Itt nagy valószínűséggel egy ilyen első olvasati eljárásban sikerül elfogadni ezt az együttműködést. Van még egy harmadik terület, amelyik az utazási csomagokkal foglalkozik, tehát utazás-szállítás együttes értékesítésében. Itt a menetrend nyilvános konzultáció, ha a stakeholderekkel ez megtörténik, utána a parlament is megvitatja, a tanács is megvitatja. Ez most valahol a nyilvános konzultáció elején van. Én nem hiszem, hogy annál tovább el tud jutni a versenyképességi tanács és ez esetben a magyar elnökség, hogy elindítja magát a dossziét vagy a felülvizsgálatot a tanácsban, és akkor utána ez egy ilyen rotáló elnökség. Tehát, mire valaki belejönne abba, hogy hogyan is kell ezt csinálni, addigra pont át kell adni, tehát mire éppen belejönne, átadjuk a lengyel kollégáknak.

Ennyit gondoltam nagyon röviden. A beszámoló, amit tartottam az IMCO-nál, az mind a bizottság honlapján megtalálható, mind a bizottság utána elkérte a beszédemet, tehát az is megtalálható itt. Az szerintem egyszerűbb, hogyha átadjuk és abban még további bővebb információk találhatóak. De nagyon szívesen állok rendelkezésre és kérném is a segítséget. Leginkább abban kérném, hogy a jövő héten itt van az IMCO, és egy héttel ezelőtt a bizottság elnöke nagyon mondta, hogy szeretne jönni, és próbáljuk meg rávenni erre az első olvasatra a consumer right direktívánál. Én többször próbáltam rávenni. Neki igazodni kell a belső bizottságban lévő pártviszonyokhoz, tehát annak gyorsaságával tud haladni, de ha tudunk egy picit még ráhatni, hogy még gyorsabban haladjanak, akkor az annyiban fontos, hogy az elnökségnek van egy újabb fontos eleme.

Hiszen még hozzátennék annyit, hogy itt dossziékról dossziékra haladó művelet ez, de azért az elnökséghez hozzátartozik az, hogy sikerélmény nélkül nem lehet dolgozni a parlamentben, ahogy látható, tehát valamit szeretne elérni az ember, ahhoz kellene olyan dossziék, amit be is tudunk fejezni. Nagyon jó, hogyha valamit elindítunk és átadjuk a következő elnökségnek, ennél sokkal jobb, hogyha valamilyen dossziét be is tudunk fejezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak a felvezetést. A mai konzultációnak, ahogy államtitkár úr is jelezte, aktualitása az, hogy a bizottság a jövő héten szerdán 13.30 és 15 óra között az Európai Parlament belsőpiaci és fogyasztóvédelmi bizottságának delegációjával találkozik, együttes bizottsági ülés lesz, biztos, hogy komoly érdeklődés lesz a nyilvánosságban és egy nagyon komoly szakmai program is. Ehhez segít a mai konzultációnk és az ezt még kiegészítő diskurzusok, amik a magyar álláspontok képviselőit a bizottsági szinten is lehetővé teszik. Köszönjük egyébként a minisztérium részéről a háttéranyagot, biztos, hogy az előzetes felkészülésben ez segít, és nyilvánvalóan igényelni fogjuk, hogy folyamatosan legyen rálátásunk. A bizottság napirendjében három civil szervezet is jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Én szeretném kérni a bizottságot, hogy tegye lehetővé, hogy a három érintett civil szervezet képviselője ebben a konzultációban egy rövid hozzászólással a saját szakmai álláspontját is elmondja, a Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetségétől, a Fogyasztóvédők Országos Egyesületétől és a Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesülettől jelezte egy-egy kolléga, hogy szeretne egy rövid hozzászólással a mai konzultációban részt venni. Lehetővé tesszük. De az első kört mégis csak a bizottságon belül tennénk meg, ezért szeretném megkérdezni a bizottság tagjait, hogy kérdéssel vagy észrevétellel, véleménnyel kíván élni ahhoz kapcsolódóan, amit államtitkár úr elmondott, ennek a körnek a végén meg fogom adni a civil szervezet képviselőinek a szólási lehetőséget, és a legvégén, olyan 9 óra 45-50 perc magasságában visszaadni államtitkár úrnak is a szót egy rövid reflexióra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kíván-e valaki megjegyzéssel élni az elhangzottakhoz? Ertsey Katalin, öné a szó!

Képviselői hozzászólások

ERTSEY KATALIN (LMP): Köszönöm szépen. Értékelvén azt, hogy ez egy nagyon nagy portfólió, ez ki is jött abból, amit mondott államtitkár úr. Bizonyos értelemben eltérő érdekeket kell képviselnie, sokszor elég hangsúlyosan. Megvártam, amíg az angol szöveget is meglátom, de az tulajdonképpen ugyanazt ismételte meg, amit arra mondott, hogy az üzleti költségeket csökkentené, tehát olcsóbbá tenné az üzletvitelt az Európai Unióban. Ezzel részben egyet tudunk érteni, de azért azt látni kell, hogy fogyasztói érdekek ezzel szembe mennek. Tehát azokat az externáliákat, amiket jelenleg ráhárítanak a fogyasztókra, nem feltétlenül tartjuk szükségesnek akár jelenlegi formájukban megtartani, vagy növelni.

Az egyszerűsítésekkel természetesen egyetértünk, tehát azokat a felesleges adminisztratív költségeket, amik a fogyasztói érdekek ellenében is terhelik a gazdálkodókat, azokat szükséges csökkenteni, de azért az, hogy jelenleg a társadalom és az állam és a fogyasztók viselnek egy csomó olyan költséget, ami az üzletnek lenne a feladata, azt nem tartjuk támogathatónak.

Egy pár gondolatot, hogyha hallhatnánk a pénzügyi fogyasztóvédelem kérdéséről. Ez most egy nagyon aktuális téma, tudom, hogy még nem született sem végleges döntés, sem igazán az irányok nem látszanak, de hogyan tud az Európai Unió egy olyan fajta tartalékot képezni, ami hasonló válságok megoldására egy eszköz lehet, arról jó lenne hallani, különösen a magyar párhuzamos törekvések fényében. Ennyi. Köszönöm.

Civil szervezetek képviselőinek hozzászólásai

ELNÖK: Köszönöm szépen. További megszólalás, vélemény, kérdés lehetősége. Ha nincsen, akkor ha jelen vannak a civil szervezetek képviselői, akkor őket is bekapcsolnánk. Kérem a bizottság tagjait, hogy bólintással jelezzék, hogy nincs akadálya annak, hogy bekapcsolódjanak. *(Nincs jelentkező.)* Jelzést nem látok negatív értelemben. Szerintem akkor, ahogy az előbb is említettem, a Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetségétől dr. Kispál Edit, a Fogyasztóvédők Országos Egyesületétől dr. Horváth György és a Közép-

Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesülettől dr. Eitmann Norbert urak. Régi ismerősök a bizottsági ülésen az urak és a hölgy. Kérem, hogy egy rövid, két-háromperces megjegyzést tegyenek, és akkor azzal talán a végére is érünk. Tessék parancsolni. Szólni fogok – most kivételesen – hogyha úgy érzem, hogy túlhaladtunk az idővel. Tessék parancsolni!

Dr. Kispál Edit

DR. KISPÁL EDIT (Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége): Köszönöm szépen a szót a bizottságnak is. Üdvözlöm az államtitkár urat. Két nagyon rövid prioritásra szeretném ráirányítani a figyelmet, amit a Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége fontosnak tart. Egyrészt már elhangzott kérdésként ez a pénzügyi szektor vonatkozásában, itt a bankadó, ami most mindenkit érdekel, mármint a fogyasztókat leginkább, az Európai Unió több tagállamában is létezik ez az adóforma. Nagyon fontos figyelemmel kísérni, hogy ne történjen meg a fogyasztókra történő áthárítása ennek az adófajtának. Erre a mi álláspontunk szerint Magyarországon vannak jelek, és nagyon fontos látni, hogy nemcsak a díjakat, költségeket kell figyelni, hanem a másik oldalról például azt is, hogy a betéti kamatok tekintetében hogyan alakulnak a kamatok, hiszen itt is ugyanúgy a bankszektor be tudja hozni azt a nyereségkiesést, amit az adóval be kell fizetnie. Elég egy fél százalékpontos, egy százalékpontos csökkentés, máris ott van nagyságrendileg, hogy meg is van a bevétele. Az Európai Unióban január 1-jétől több felügyeleti szerv létrejött a pénzügyi szektor tekintetében, ilyen például az európai bankhatóság is. De mindenképpen fontos, hogy egyértelmű jogszabályi következményei legyenek, hogyha tényleg kimutatható, hogy megtörténik egy ilyen adó áthárítása a fogyasztókra. Ez volt az egyik, amit szerettem volna elmondani.

A másik pedig, amit nagyon fontosnak tartunk, hogy az alternatív vitarendezést előtérbe kell helyezni. Ez Magyarországon leginkább a békéltető testületeket jelenti, de az Európai Unió tagállamaiban rengeteg formája, fajtája létezik ennek az alternatív vitarendezésnek, ugyanakkor azt is tudnunk kell, hogy nem élnek kellőképpen ezzel a jogukkal a fogyasztók. Még mindig nem ismerik, a magyarországi helyzet még mindig az, hogy a hatóságoktól várják, hogy majd megoldódik az ő egyedi jogvitájuk is. És ha a hatóságtól kapnak egy elutasító választ, nem fordulnak tovább, annyiban hagyják az egészet. Ez nemcsak magyar jelenség, az Európai Unió most tett közzé egy vitairatot az alternatív vitarendezésről, mely szerint az európai fogyasztók 46 százaléka nem áll ki a jogaiért, nem viszi tovább az adott ügyeket, és ebbe belenyugszanak a vállalkozások is természetesen, hiszen nekik ez az érdekük, de ez nem viszi előre a fogyasztók érdekét.

Pontosan ezért a FEOSZ felvállalta azt, hogy egy országos felmérést végez, összefogja ennek a vitairatnak a feldolgozását, a vitairatban megjelennek a problémák, kérdések, illetve javaslatokat is lehet tenni. Tehát a FEOSZ megkereste a hazai békéltető testületeket, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságot, az Európai Fogyasztói Központot, illetve több fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetet, hogy mondják el, szerintük mik a problémák, mik a javaslatok és ezt természetesen összefoglalóan el fogjuk juttatni az Európai Unióhoz, illetve a Fogyasztóvédelmi bizottságnak is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két jó és értékes megjegyzés. Szeretném kérni Horváth György urat, és adom is tovább a szót számára.

Dr. Horváth György

DR. HORVÁTH GYÖRGY (Fogyasztóvédők Országos Egyesülete): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Egyesületünk örömmel nyugtázza a prioritásokat, azonban néhány kérdésre szeretnénk felhívni a figyelmet, az egyik ilyen az

esélyegyenlőség, nevezetesen a kiszolgáltató helyzetű fogyasztói csoportokkal való fokozottabb foglalkozás.

Egész konkrétan miről van szó? Vannak olyan fogyasztói csoportok, akik, például a gyermekek, idősek, ez triviális, akik nincsenek az átlagfogyasztó helyzetében, tehát a velük kötött szerződések során a vállalkozásoknak fokozott figyelemmel kellene eljárniuk és megfelelő módon kezelni őket. Mi több fogyasztói fórumon vettünk részt, ahol időseket tájékoztattunk arról, hogy ezek, a minden ingyenes reklámújságban megtalálható pénzügyi gyorsHITEK tulajdonképpen fogyasztói csoportokat takarnak, és enyhén szólva néha büntetőjogi kategóriákat súroló módon történik a tagok beszerzése. Nagy örömmel vették ezt a fogyasztók, de ehhez szükség van arra, hogy oda eljussunk, és ezt megfelelő módon támogassák. Nyilván ez nem magyar jelenség, én úgy gondolom, az Európai Unióban, máshol is előfordul. Ez lenne az egyik ilyen kérdéskör, de itt nemcsak ezekre a fogyasztókra gondolok, hanem tessenek belegondolni abba, hogy mondjuk egy világtalan ember bemegy a bankba, ott hogy tud aláírni, hogy tud szerződést kötni. Tehát akik bizonyos testi fogyatékkal élnek, azoknak a helyzetét kellene segíteni, és a vállalkozások számára olyan eszközöket, technikákat teremteni, hogy nekik az amúgy sem könnyű helyzetüket ne rontsuk tovább azzal, hogy nem tudnak bizonyos szolgáltatásokhoz vagy lehetőségekhez hozzáférni, és ebben egyébként együttműködünk az ilyen civil szervezetekkel.

A másik fontos kérdés, az információhoz jutás, a tájékoztatáshoz jutás. Itt megint arra szeretnék utalni, hogy nem mindenki fér hozzá az internethez. Tehát az, hogy csak az interneten tudja megszerezni az információt, az a fogyasztók jelentős többsége számára jó, megfelelő, azonban vannak, akik – még egyszer mondom – nem tudnak ehhez hozzájutni, vagy akár egy apró kistelepülésen élnek, velük is azért szükséges lenne foglalkozni, és amikor a tájékoztatáshoz, információhoz való jogról beszélünk, akkor én ehhez kapcsolódóan említeném a jogérvényesítés lehetőségéről való tájékoztatást is. Tehát azt, hogy tudjon a fogyasztó arról, hogy milyen lehetőségei vannak jogsértés esetén. Hová tud fordulni? És itt nemcsak arról beszélek, hogy az országon belül, hanem az egyre növekvő internetes kereskedelem révén a határon átnyúlóan is hová tud fordulni, és ez minél egyszerűbb legyen. Akár a külföldi Magyarországon szolgáltatást igénybe vevő állampolgár számára az igényérvényesítés, akár pedig a magyar állampolgár számára is.

Azt hiszem, hogy tudnék erről hosszan beszélni, de az idő rövideje miatt a türelmükkel nem szeretnék visszaélni, és írásban úgyis eljuttatjuk a javaslatunkat, úgyhogy köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen a megértést, és Eitmann Norbert úr, aki végül, de nem utolsó sorban hozzászól a mai beszélgetésünkhöz. Tessék parancsolni!

Dr. Eitmann Norbert

DR. EITMANN NORBERT (Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Az államtitkár úr említette, hogy itt egy 500 milliós fogyasztói piacról van szó, aminek egy nagyon jelentős része kiszolgáltató fogyasztói réteg és ennek egy jelentős része a fiatalok köre. A fiatalok, akik nemcsak a jövő fogyasztói, mindannyian tudjuk, hogy jelen vannak nagyon aktívan a fogyasztói társadalomban, akár már bankszámlaszerződést is köthetnek, bankkártyával rendelkeznek, termékeket vásárolnak. A fiatalok elérése azonban nem egyszerű. Ma már nem olvasnak újságokat, nem olvasnak könyveket, a Facebookon, meg a Twitteren élnek, és nagyon nehéz őket elérni, pedig olyan kiszolgáltató réteg, akik nem tudnak élni a jogaikkal, miközben nagyon aktív fogyasztói tevékenységet folytatnak. Államtitkár úrtól szeretném kérdezni, hogy az Európai Unió folytat-e valamilyen külön kiemelt tevékenységet a fiatalok fogyasztóvédelmével kapcsolatban, illetve tervez-e ilyen tevékenységet.

Csak példaként említem meg, hogy egyesületünk a tavalyi év végén egy országos fogyasztóvédelmi sulitotó kampányt indított az interneten keresztül, melyben különböző fogyasztóvédelmi témákkal próbálja megismertetni a fiatalokat éppen azért, hogy ez a kiszolgáltatottság és az egyensúlytalanság, amely a vállalkozásokkal szemben megvan, ez valamelyest csökkenjen. Köszönöm szépen. Csak ennyit szerettem volna mondani.

További kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés van-e a képviselő kollégák részéről? Z. Kárpát Dániel képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm. A felszólaló civil szervezetek nagyon megkönnyítették a dolgomat a tekintetben, hogy szinte az összes fontos kérdéskört érintették. Igazából két apróságra szeretnék rákérdezni. Az egyik egy olyan alapjog, amely szintén a FEOSZ-nak az előttünk lévő közleményében is olvasható, látható, és amúgy is hónapok óta mantrázzuk, hogy a közvéleményt egy kicsit tematizáljuk vele, ez pedig azon alapjog, hogy az élénk kerülő élelmiszerek, termékek, Magyarországra érkező cikkek eredetének tekintetében rendelkezessünk azon alapvető információkkal, amelyek egy civilizált, nyugati országban elvárhatóak. Ugye nyugat-európai minták szerint adott esetben az élelmiszereken színskálás megoldásokkal vagy különböző jelölésekkel egyértelműen fellelhető az, hogy az adott árufajta, árucsoport honnan származik. Magyarországon viszont láthatjuk azt, hogy egyrészt a védjegy törvény hiányosságai miatt, másrészt pedig a magyar termék eredet, fajták, megjelölések hiányosságai miatt óriási problémákkal szembesülünk. Például én az éjszakai gyűjtésem alapján ötféle magyar termék megnevezést találtam, miközben az egyik legkártékonyabb kártevő társulat Magyarországon, amely magyar termék védjegyet hozott létre, és direkt nem tartózkodik a minősítésektől, hiszen ez egy különösen káros iparág. A saját magyar termék védjegye esetében alapfeltételül nem kötötte ki azt, hogy a terméknek magyar származásúnak kell lennie. Tehát így kerülhet az indonéz paprikától kezdve a kínai bevizsgálatlan termék gyönyörű szép „magyar termék” logóval a polcokra. E tekintetben milyen változás várható? Hiszen ez nem lehet politikai kérdés, mindannyiunkat érint, hogy a gyermekeink elé mi kerül az asztalra. Úgy érzem, hogy óriási kiugrási lehetőség lenne az EU soros elnökség idején, hogyha e tekintetben tudnánk akár összeurópai szinten érdemi, tárgyalható indítványt avagy indítványokat tenni.

A másik felvetésem, kimondottan fogyasztóvédelmi. Látható egy olyan tendencia az európai piacon, hogy szintén alapjogokkal ellentétesen lényegében nem lehet kikerülni a digitális társadalmat akkor sem, hogyha az ember adott esetben szeretné vagy indokolt lenne. Arra gondolok, hogy számos esetben bele vagyunk kényszerítve a bankokkal kötött számla- és kártyaszerződésekbe, a mobiltelefon és internet folyamatos és állandó használatába akkor is, hogyha ez adott esetben nem lenne indokolt. Ennek eklatáns példája az, hogy Magyarországon ma lényegében nem lehet fizetést készpénzben kapni vagy csak nagyon nehezen és kerülő utakon. *(Cséfalvay Zoltán: Ez nagyon helyes! Már bocsánat, ha valami a feketegazdaság ellen visz, akkor pont az, hogy ne készpénzzel fizessünk, és ha valami megoldja majd Magyarországon azt, hogy ebben az országban ne legyen az, hogy számla nélkül lehessen fizetni, akár étteremben, bárhol, az pont az, hogy biztonságosan lehetne kártyával fizetni.)* Ismerjük az ezzel kapcsolatos visszaélési lehetőségeket is, tehát bárcsak ilyen könnyű lenne gátat vetni a feketegazdaságnak, én nagyon szeretném, ha ilyen egyszerű lenne a megoldás, viszont látható az, hogy nagyon sok esetben indokolatlan bankkártya, mobiltelefon, akármilyen szerződésekbe vagyunk belekényszerítve, pusztán munkáltatói elvárások okán vagy pedig a tőkeerősebb fél idézőjeles megrendelése okán. Ezzel kapcsolatban rendelkezik-e valamilyen koncepcióval a kormányzat? Lényegében ez lenne a kérdésemnek a magva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Láthatólag a bizottsági keretbe még az is belefér, hogy kicsit ilyen diskurzív jellege legyen, de hát egy megjegyzésem van, és ezt külön akartam köszönni az államtitkár úrnak, hogy a mai bizottsági ülésen vállalkozott a szakmai konzultációban az előadói szerepre, hiszen van bája annak, hogy miközben az európai szinten képviseli a fogyasztóvédelmet Magyarország képviseletében, aközben egyébként a magyar kormányzati struktúrában már egy másik államtitkár úr felügyeli a fogyasztóvédelmet, ezért külön köszönjük önnek, hogy megtisztelt bennünket. És a fogyasztóvédelem jelenlegi helyzetében ez a fajta megközelítés meg lehetővé teszi azt, hogy Magyarországon is a jogalkotói oldalon az érdeklődés felerősödjön a fogyasztóvédelem ügye iránt, például a fogyasztóvédelmi törvénynek majdani tárgyalása vagy akár a közép-távú fogyasztóvédelmi stratégiának a bizottság előtti megmértetése segíti.

Államtitkár Úr! Öné a reagálási lehetőség. Szerintem jó, szakmailag megalapozott kérdések voltak. Az időt önre bízom, amennyit úgy gondol, hogy még belefér a parlamenti kezdés előttig, azt kérem, hogy töltsse ki hasznosan.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nagyon köszönöm. Tudom, hogy a képviselők mindig csúsznak, tehát valahogy megoldjuk időben. Nagyon köszönöm azokat az észrevételeket, amelyeket megpróbálunk majd becsatornázni a tanácsi munkába. Mert annak javarésze egyébként konzultációként zajlik is. Az első kérdés, ami elhangzott, az externáliákról szólt. Megmondom őszintén, én soha nem hittem ebben az externáliák nevű dologban. Ez persze tudom, hogy közgazdasági könyvekben le van írva, de ez nem így működik, akkor mindenre kimondhatjuk azt, hogy ez externália, a vállalkozó fogja, és kifejezi, és odarakja a költségeit, onnan megterheli, ez szerintem nem így működik, de maradjunk abban, hogy van egy logika, amelyik azzal próbálja meghatározni a dolgot, hogy a vállalat a költségeit fogja, és ráterheli a fogyasztóra. Az árban minden benne van egyébként: externália vagy nem externália.

Ami viszont a kérdés volt, és ennél fontosabb, az a pénzügyi fogyasztóvédelem. Itt ott tartunk jelen pillanatban, hogy Barnier biztos úrnak van egy viszonylag erős törekvése, hogy ezt előrevigye. Amikor itt volt január 7-én a teljes bizottság és a magyar kormány, akkor ő ezt előhozta, hogy ebben nagyon szeretne előrehaladni. Úgy látom, hogy amennyire lelkesen szeretett volna január elején előrehaladni, ez jelen pillanatban nem annyira ütemes. Tehát európai horizonton nagyon sok más probléma viszi el most az energiákat éppen a pénzügyek téren, de ő ezt, ha jól értettem én a január 7-i találkozót a bizottság és a magyar kormány között, illetve a különböző tanácsi formációk vezetői között, akkor ő ezt plusz feladatként hozta, ami eddig még nem volt neki célkitűzése, amiből az is következik, hogy valószínűleg a magyar elnökségre egy előkészítő feladat hárul.

A bankadó-áthárítás kérdése. Európában ez nem kérdés. Tehát nem foglalkoznak vele. Merthogy Európában versenypiac van, ezért nincs semmifajta előírás, ellenőrzés, szabályozás, egyszerűen akkora verseny van, ami nem teszi lehetővé azt, hogy a különböző típusú bankadókat áthárítsák. Ez, attól tartok, hogy jellegzetesen kelet-közép-európai helyzet, részben pedig magyar helyzet. Ez adódik egyébként a piac összetételéből, ahol egyébként rugalmas nagy verseny van, ott nem lehet áthárítani ezeket a dolgokat. Nyilvánvalóan a bankfelügyelet és a különböző intézetek figyelik, illetve különböző formákban történik ez.

Angliában a legfrissebb, amikor most a bankadót felemelték 800 millió fonttal 2,5 millió fontról, akkor mindez deal-ben ment. A deal-nek az a lényege, hogy a bankok 20 százalékkal több forrást helyeznek ki a kis- és középvállalkozásoknál, cserébe az állam lesz oly' kedves, a bankárok bónuszait nem adóztatja meg 50 százalékkal. Ezeknek megvannak az ilyen jellegű megoldásai is. De nem merül fel európai szinten az a kérdés, hogy ezt most szabályozni kell vagy erősebben figyelni kell rá. Az európai országok többsége bízik a

versenyben. Magyarországon pedig legalábbis a tapasztalat az, hogy a válságadók – az összeset említtem – fogyasztókra való áthárításának eddig nem nagyon mutatkoztak jelei. Az energiában vannak nagyon halványan jelek, a bankban néha látjuk, hogy vannak jelek, de a meglévő intézmények jelenleg képesek kezelni ezt. Nyilvánvaló, hogyha a helyzet változik, akkor meg kell tenni hozzá a szükséges lépéseket. Elhangzott az alternatív vitarendezés. Nagyon örülök, hogy ebben a tekintetben itt kérdőívek és információgyűjtés és egy konzultáció elindul, és nagy örömmel venném, hogyha annak eredményeiről mi is információt kaphatnánk, hogy be tudjuk csatornázni az elnökségi munkába. Én úgy tudom, hogy valamikor lesz még az elnökségünk idején egy ezzel kapcsolatos, viszonylag nagy európai rendezvény. Ahhoz a magyar álláspont bekapcsolása is fontos.

Azért hadd tegyem hozzá még az elnökségnek azt a furcsa megosztottságát, hogy nyilvánvalóan minden egyes tevékenységről, dossziéről és lépésről az embernek van egy saját véleménye. Van aztán még egy vélemény, ez a magyar pozíció és van az elnökségi, amelyik a 27 országé, és ez a három nem mindig – nem vagyunk skizofrének - szükségszerűen ugyanaz. Bizonyos dolgokra mint magyar közgazdász, bizonyos dolgokra mint Magyarország pozíciója és ugyanarra a dologra mint elnöksége 27 országnak, másfajta vélemény lehet. Ebben az esetben hozzátenném, az elnökségi feladat az, hogy a 27 ország között találjunk egyezséget és a 27 ország véleményét képviseljük, amihez hozzátartozik az is, hogyha lezajlik ilyen jellegű konzultáció - és ez vonatkozik a bizottság munkájára is – van olyan, amit úgy gondolnak, hogy érdemes európai szinten a tanácsulésekhez betáplálni, akkor ezt nagyon örömmel tesszük, és az előbb elhangzott alternatív vitarendezésnél is várjuk, én legalábbis nagy örömmel várnám, az eredményeket.

Az esélyegyenlőség. Itt az alapkérdés az, hogy mi az, amit az illető országoknak kell megoldani, az ő kérdésük, oldják meg, ahogy a saját szabályozásukkal tudják, és mi az, ami mindig európai kérdés. Az elnökség azzal foglalkozik, ami európai szinten kérdés. Határokon átnyúló fogyasztóvédelmi problémák. Például ez tipikus. Vagy például az, hogy az országok közötti szabályozási mobilitás elősegítése. Az, hogy bizonyos fogyasztói csoportok hozzáféréseben valamilyen egyenlőtlenségek mutatkoznak, ezt nemzeti hatáskörben lehet megoldani. Az unói semmi akadályt nem gördít efelé, tehát ez minden további nélkül lehetséges.

A három utolsó kérdés arról szólt, hogy az információs technológiával, internettel megváltozott a viszony. Gyakorlatilag az a belső piaci szabályozás, amiről beszéltem, tehát belső piaci akta, ami nem tartozik szorosan a fogyasztóvédelemhez, gyakorlatilag ez foglalkozik vele. Nem azért van szükség egyébként a belső piaci aktára, mert 2012-re éppen húszéves lesz, hanem azért, mert közben az internet világával annyira megváltozott a piac és a működése egyébként, hogy hozzá kell igazítani a belső piacot. Mondanék egy példát. Ugye az, hogy most a fiatalok minden további nélkül le tudnak tölteni ilyen-olyan zenéket, a szerzői jogot eléggé nem ismerve, a különböző országokban működtetett rendszerek szintén máshogy működnek, a fizetés is egyébként, hogyha más országban van, nehezen működik, hogyha ez határon átnyúló és mindenképpen rendezni kell. Ugye van egy olyan elképzelés, amelyik azt mondja, hogy például a szerződési jogok valamilyen egységesítésével, egy egységes platformot képezve, természetesen, ez mint nemzeti szabályozás, a polgárok és ez esetben a fiatalok vagy mindazok, akik az internetet így használják, egyszerűbben, könnyebben tudjanak hozzáférni. Tehát azt tudom mondani, hogy mindaz, ami az utolsó három kérdésben volt, az gyakorlatilag a most induló belső piaci megújítással kapcsolatban kerül majd előtérbe, ahol a menetrend, mint említettem, május 30-31, amikor a versenyképességi tanács az 50-ből kiválasztja azt a 15-öt, 10-et, és azok között valószínűleg lesz olyan, ami a digitális platformra, dologra, digitális áruforgalomra vonatkozik. Ez esetben nagyon különböző bankszabályok vannak vagy bankolási szabályok vannak, a rendszerét is szabályozza, a szerzői jogokat is rendbe tenné. Tehát én úgy gondolom, hogy a május végén lévő

javaslatcsomagba bekerül majd kettő-három olyan, ami erre válaszol és 2012-ig lehetővé válik, hogy ez megoldódjon.

A kérdés, ami volt még, az élelmiszer, magyar termék. Ettől az unió is szenved egyébként. Van egy másik dosszié, amit nem említettem, de nekem a kedvencem, már csak a nevét tekintve is, mert ahogy említettem, tartozik hozzám kutatás-fejlesztés és úrpolitika és minden szépség, a dosszié neve az, hogy a textiltermékek szálösszetétele. Szerintem ez az, amitől a magyar polgár teljesen lelkesedésbe jön, hogy végre az uniós elnökségnek van valami nagyon jó, textiltermékek szálösszetétele, ami, ha egy picit részleteiben nézzük, nagyon komoly dolog. A parlament nagyon erősen támogatta, hogy az állati tartalom, az animal content legyen mögötte, hogy miből készült, illetve az, hogy kötelezően legyen a „made in” megjelölés. A végső határozat az viszont, hogy a bizottság mindkettőt elutasította, ettől függetlenül önkéntesen lehet rátenni jelöléseket.

A magyar terméknel nekem az a gyanúm, hogy egyrészt látható, hogy az állam próbál itt bizonyos lépéseket tenni. Azért az, hogy mi magyar termék, ott azért azt meg kell tudnunk határozni. 50 plusz valamennyi százalék, eddig ez stimmel, ez az, amiben meg tudunk egyezni, és utána jön a kérdés: Magyarországon termelt nyersanyag, magyar munkaerő, magyar vállalkozás. Ami elég bonyolult, mert ha a vállalkozás elkezd nőni és mozogni, akkor kilép ebből a keretből és már nehéz meghatározni, hogy mi a magyar vállalkozás. Tehát az 50 plusz egyik rendben vagyunk, onnantól kezdve jönnek a problémák.

A másik, én úgy gondolom, hogy azért ez nagyon erősen a piacnak is a feladata. Azért gondoljunk bele, hogy magyar termék és azzal eladunk valamit, az egy plusz anyagi előny, nyilvánvalóan a vállalkozás számára. Azért rakja rá. Azzal számít, hogy mi mint fogyasztók azt magasabbra értékeljük, hogyha valami magyar terméként van. Mert ilyen bizalmunk van a piaccal szemben, amivel sajnálatos módon – ahogy elhangzott – vissza is élnek. Tehát itt a piacnak részben önszabályozására és önszerveződésére lenne szükség, ami most teljesen kaotikus, én ezt úgy látom legalábbis, és ebben egyetértek, hogy nem abba az irányba mutat. De az is biztos, hogyha a magyar termékre valamilyen úton-módon jelölések kerülnek, az egy plusz bevételt hoz. Akkor előbb-utóbb a piac ki fogja szűrni magától azt, hogy csak az maradjon, ami valóban magyar termék, és a másik oldalon pedig az állam is tesz lépéseket annak érdekében, hogy valahogy azon túljussunk, hogy 50 plusz egy.

Elnézést kérek, hogy el kell szaladnom a Parlamentbe, nagyon szívesen állok a bizottság rendelkezésére mindig. Ez való igaz, hogy a legfrissebb változás szerint Szatmáry államtitkár úrhoz kerül tőlem a fogyasztóvédelem, az elnökség, illetve a továbbiakban a Versenyképességi Tanácshoz tartozó ügyekben, azon a szinten kapcsolatban maradok velem. Köszönöm szépen.

Egyebek

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönöm szépen. Mi tisztelettel önt elengedjük, a bizottság tagjai számára jelzem, hogy nem felejtettük el, tervek szerint, amennyiben a módosítókat is látjuk, 21-én van egy bizottsági ülés és 23-án, szerdán pedig az együttes ülés az európai partnerbizottsággal. Ez lesz a jövő heti tervezett menetrendünk. Minden ehhez szükséges tájékoztatást, felkészítő anyagot és minden egyebet meg fogunk adni időben a bizottság tagjainak a számára.

Kérdezem, hogy más egyebek, bejelentenivaló van-e. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs ilyen, akkor jó munkát kívánok mindenkinek, a legközelebb jövő héten hétfőn egy gyors bizottsági ülés keretében fogunk találkozni. Mindenkinek jó munkát!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 02 perc)

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia